

«Передчуттям любові і добра...» (1976)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Передчуттям любові і добра
І в ці рази я тішусь та радію!
Немов перегра давності стара,
Щось знову обіцяє на надію.

Затуркані бажання золоті,
І суєтою злякані довір'я,
Як діти по мертвотній руйноті
До себе знову лізуть на подвір'я...

Який щасливий голод на душі!
Яка перечекааянність! звідколи!
Яка жага вже застеляє столи!
Які на хвилі білі буруші!

А сумніви-гризоти, як татари!
А час холодну ніженьку кує!..
Не зрадь хоч раз, не проминися даром,
Один хоч раз, передчуття моє!

1976

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/peredchuttiam_liubovi_i_dobra